

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 6 maja 2016 r.

Poz. 2564

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.41.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 27 kwietnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 199, ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVII/156/2016 Rady Gminy Pawłowice z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Warszowice w gminie Pawłowice obejmującego działki przy ul. Cieszyńskiej o nr 4106/87 4107/87 4110/87

Uzasadnienie

W dniu 22 marca 2016 r. Rada Gminy Pawłowice podjęła uchwałę w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Warszowice w gminie Pawłowice, obejmującego działki przy ul. Cieszyńskiej o nr: 4106/87, 4107/87, 4110/87, która została przyjęta uchwałą Nr XVII/198/2012 Rady Gminy Pawłowice z dnia 24 kwietnia 2012 r.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: u.p.z.p.), Wójt Gminy Pawłowice, pismem z dnia 29 marca 2016 r., znak: GPGM.6722.1.2016, złożonym do tutejszego organu w dniu 1 kwietnia 2016 r., przekazał Wojewodzie Śląskiemu uchwałę Nr XVII/156/2016 wraz z dokumentacją prac planistycznych, odzwierciedlającą przebieg procedury planistycznej.

W dniu 11 kwietnia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

1. Uchwałą Nr XVII/156/2016 Rada Gminy Pawłowice dokonała zmian tekstowych uchwały Nr XVII/198/2012 z dnia 24 kwietnia 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Warszowice w gminie Pawłowice, obejmującego działki przy ul. Cieszyńskiej o nr: 4106/87, 4107/87, 4108/87, 4110/87.

Przedmiotem zmian były m.in. zapisy § 4 ust. 2 zmienianej uchwały, dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu oznaczonego w planie symbolem 3.U, przeznaczonego na cele zabudowy usługowej, w tym usługi transportu, spedycji, logistyki i magazynowania.

Przepisem § 1 pkt 1 lit. a) kwestionowanej uchwały zmieniono § 4 ust. 2 pkt 7 uchwały Nr XVII/198/2012 zastępując go brzmieniem: „*geometria dachów – dachy płaskie o nachyleniu połaci dachowych poniżej 12 włącznie lub dachy spadziste o nachyleniu połaci dachowych powyżej 12*”. Z powyższego zapisu nie wynika jednak jaką jednostką miary jest przyjęta graniczna liczba 12, nie wiadomo bowiem czy uchwałodawca miał na myśli jednostki miary kąta takie jak stopnie określane symbolem°, czy gardy określone symbolemg, czy też np. brał po uwagę liczbę kondygnacji do określenia dopuszczalnej jego formy. Tak sformułowany

przepis prowadzi do sytuacji w której nie wiadomo jaka forma dachu ma zastosowanie przy sytuowaniu zabudowy, gdyż z ustaleń wprowadzonych analizowaną zmianą nie wynika od czego jest ona zależna. To z kolei prowadzi do sytuacji, w której nie wypełniono ustawowego obowiązku określenia geometrii dachu dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy usługowej oznaczonych symbolem 3.U, naruszającym tym samym zasady sporządzania planu miejscowego w zakresie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p., w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 – zwanego dalej: rozporządzeniem). Wprowadzona do § 4 ust. 2 pkt 7 zmiana przepisów doprowadziła do sytuacji, w której nie wiadomo jaka winna być geometria dachów budynków sytuowanych w ramach terenu 3.U, w związku z brakiem przyjęcia prawidłowej jednostki odniesienia.

Taki sam zarzut należy sformułować w odniesieniu do §1 pkt 2 lit. a) uchwały zmieniającej, w którym dla terenu oznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z 2012 r. symbolem 4.P-U w § 5 wprowadzono analogicznie brzmiącą zmianę dotyczącą geometrii dachów.

2. W § 4 ust. 2 pkt 10 uchwały z dnia 24 kwietnia 2012 r. Rada Gminy Pawłowice określiła zasady realizacji miejsc do parkowania i sposób ich realizacji, w tym w lit. b) określiła że dla budynku magazynowego należy przewidzieć min. 1 miejsce postojowe na 500 m² jego powierzchni użytkowej. Przepisem § 1 pkt.1 lit. d) uchwały z dnia 22 marca 2016 r. rada gminy zmieniła wskazany przepis, ustalając minimalnie 1 miejsce parkingowe na 25 zatrudnionych w **zakładach produkcyjnych**, składach i magazynach. Po analizie uchwały z 2012 r. organ nadzoru stwierdził, że dla terenu oznaczonego symbolem 3.U nie przewidziano możliwości realizacji zakładów produkcyjnych. Dopuszczonymi formami zagospodarowania terenu jest zabudowa usługowa, w tym usługi transportu spedycji, logistyki i magazynowania, a także towarzysząco: obiekty i urządzenia obsługi pojazdów, w tym parkingi i stacje paliw. Tym samym wprowadzenie wskaźnika miejsc parkingowych dla funkcji ternu, która w ogóle nie jest dopuszczona, prowadzi do sprzeczności ustaleń planu i uniemożliwia jego prawidłową interpretację.

Tak formułowane przepisy planu miejscowego budzą uzasadnioną wątpliwość co do zakresu stosowania znowelizowanego przepisu § 4 ust. 2 pkt 10 lit. b uchwały z 2012 r. Plan miejscowy stanowiąc akt prawa miejscowego, nie może wprowadzać norm dezinformujących. Wobec powyższego tutejszy organ zobowiązany był stwierdzić naruszenie przepisu § 25 ust. 1, w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283 – zwanego dalej: ZTP). Stosownie do wskazanej normy prawnej przepis prawa materialnego powinien bowiem możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak się powinien zachować.

3. W ocenie organu za nieprawidłowy należy również uznać sposób redagowania wprowadzonych zmian. Przykładowo w § 1 pkt 1 lit. f) uchwały Nr XVII/156/2016 ustalono, że § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie zawarte w kwestionowanej uchwale, czyli zmieniono treść całego zapisu lit. d. jednakże w § 1 pkt 1 lit. g) uchwały ustalono, że § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d tiret pierwsze również otrzymuje nowe brzmienie. W takiej sytuacji nie można jednoznacznie ustalić treści § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d, a w szczególności, czy wobec zmiany tiret pierwsze, tiret drugie zachował swoje brzmienie, czy też poprzez zmianę brzmienia § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d utracił swoją moc.

Stosownie do § 87 ust. 1 i ust. 2, w związku z §143 ZTP, zmieniany przepis uchwały przytacza się w pełnym nowym brzmieniu. Jeżeli paragrafy uchwały podzielone są na jednostki redakcyjne niższego stopnia, a zmianę wprowadza się tylko w którejś z tych jednostek, można poprzestać na przytoczeniu pełnego nowego brzmienia tylko tej zmienianej jednostki redakcyjnej. Zgodnie natomiast z § 88 ust. 1 ZTP, jeżeli dane określenie zastępuje się nowym określeniem, zmiany tej dokonuje się przepisem zmieniającym.

Jeśli prawodawca miejscowy wprowadza zmiany w § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d, to winien wykazać w jaki sposób zmienia treść danej jednostki redakcyjnej, a nie nazywać tę zmianę nowym brzmieniem, bowiem wprowadzając nowe brzmienie pkt. 10 lit. d, uchwałodawca automatycznie znowelizował również przynależne mu tirety. W omawianej sytuacji w znowelizowanej uchwale obowiązywać będzie zatem § 4 ust. 2 pkt 10 lit. d w brzmieniu wprowadzonym nowelizacją, a także tiret pierwsze przypisane do wskazanego przepisu w brzmieniu wprowadzonym § 1 pkt 1 li. g) kwestionowanej uchwały. Tiret drugie przestanie natomiast obowiązywać. Ze sposobu redakcji uchwały Nr XVII/156/2016 nie wynika natomiast jednoznacznie czy taka też była intencja rady gminy nowelizując uchwałę Nr XVII/198/2012.

Akt prawa miejscowego nie powinien jednak pozostawiać wątpliwości co do stosowania zapisanych w nim regulacji. Stosownie natomiast do art. 94 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 r.

(Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.), organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na konieczność taką wskazuje także art. 28 u.p.z.p., którego przepisy jednoznacznie mówią, że naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części.

Zatem akt prawa miejscowego może być objęty stwierdzeniem nieważności w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, a także prawidłowych zasad zapisu legislacyjnego, dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia w całości nieważności uchwały Nr XVII/156/2016 Rady Gminy Pawłowice z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Warszowice w gminie Pawłowice, obejmującego działki przy ul. Cieszyńskiej o nr: 4106/87, 4107/87, 4110/87.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymuje:

1. Rada Gminy Pawłowice,
2. A/a.